

[Bertel Haarder]

Hvorfor så være så afvisende, som kulturministeren var?

Der blev i går aftes i TV talt alt for meget om medarbejderdemokratiet. Også i det tilfælde er der jo tale om ting, som et flertal i radorådet er gået med til, så det er ikke noget, man kan bebrejde medarbejderne at de udnytter. Jeg må bare konstatere, at dette medarbejderdemokrati er blevet særdeles kostbart, og kan også dokumentere, at der holdes personalekurser i arbejdstiden, hvor man i allerhøjeste grad bl. a. drøfter organisationernes syn på fremtidens dataudvikling og fordele og ulemper i forbindelse med det. Det er alt sammen noget, som er helt i orden, ledelsen er gået med til det. Jeg siger bare, at det alt i alt har taget et vældigt omfang.

Da jeg spurgte driftsledelsen om det for et års tid siden, da jeg første gang dykkede ned i disse ting, så fik jeg det svar: der er ikke sat andre grænser for det faglige arbejde end dem, der fremgår af overenskomsterne.

Når man læser overenskomsterne, så kan man se, at der er ingen grænser.

Så har jeg spurgt: kunne man dog ikke, ligesom finansudvalget har fået energistyrelsen og det kgl. bibliotek til, få en enkelt lille rubrik føjet ind på det skema, medarbejderne alligevel udfylder, som kunne sige noget om, hvor megen tid der er gået i disse kollegiale organer, samarbejdsudvalg, programkollegier osv. osv.? Det er blevet afvist. I finansudvalget fik vi øjeblikkelig svar på spørgsmålet fra energistyrelsen og det kgl. bibliotek. Hvorfor kan vi ikke i radorådet, i hvert fald i løbet af et par måneder, få svar på de ting, vi spørger om?

Jeg vil til slut sige, at jeg tror, ministeren har en levende fornemmelse af, at jeg kunne snakke meget længere, og at der ikke er tale om, at jeg render med en halv vind, når jeg siger, at Danmarks Radios overenskomster er usædvanlig gode. Jeg har i øvrigt den tidligere radorådsformands ord for, at de er usædvanlig gode.

Jeg vil også gerne understrege, at der ikke behøver være noget galt i, at man har gode overenskomster, for det kunne f. eks. være en måde, hvorpå man tiltrak blomsten af Danmarks journalister og virkelig fik nogle fremragende programmer. Det er et synspunkt, som et liberalt parti skam godt kan indse. Men det, vi konstaterer, er bare, at kvaliteten

ikke er steget; og at det vældige produktivtetsfald, der har været, har givet sig udslag i kvalitetsstigning, kan vi ikke se. Vi har TV-direktørens ord for, at han mener, at man godt kan øge kvantiteten uden at skade kvaliteten.

Alle disse ting vil jeg bede ministeren lægge sig på sinde, og jeg vil foreslå ministeren på regeringsmøder og andre steder, hvor hun møder bl. a. de socialdemokratiske medlemmer af finansudvalget, som skal tage stilling til licensen, at mande sig lidt op og leve op til den lederrolle, hun har som den, der en gang imellem skal stille nogle krav til sine medarbejdere. Jeg lover ministeren, at det vil hun blive respekteret for af sine medarbejdere, meget mere end for sådan en tale, som hun holdt her.

Palle Simonsen (KF):

Danmarks Radio kan vist godt betegnes som den institution i det danske samfund, der påkalder sig den største interesse, ikke alene hvad angår programkvaliteten, men også hvad angår opfattelsen af, hvordan økonomien i Danmarks Radio udvikler sig. Jeg har haft lejlighed til under et par debatter i radorådet at give udtryk for, at Danmarks Radio er Danmarks mest forkælede institution, og det vil jeg egentlig godt gentage her fra folketingets talerstol, for det mener jeg er noget afgørende at holde fast i. Men jeg vil godt bidrage til at skille klinten fra hveden, for det var måske også klogt, hvis vi her i folketinget bidrog til ikke at forplumre debatten om Danmarks Radio og dens økonomiske udvikling mere end højst nødvendigt.

Det er hævet over enhver tvivl, at Danmarks Radios økonomi ikke er god, og det er hævet over enhver tvivl, at der nu må en kursændring til, hvad angår den økonomiske udvikling i Danmarks Radio, og der er allerede nævnt mange tal i debatten.

Jeg vil gerne først sige både til kulturministeren og til hr. Camre, som har været inde på sammenligningerne med produktiviteten i andre lande, at jeg er enig i, at de beregninger ikke er meget værd, for dertil er produktionsforholdene i de respektive lande for forskellige, og mange andre ting er for forskellige.

Jeg vil derimod vende mig til Danmarks Radios eget regnskab, for det kan ingen løbe fra, og dér er der nogle tal for udviklingen